

Usodne ljubezni v romanu Ločil bom peno od valov

V romanu je poleg Eličine ljubezenske zgodbe še nekaj ne navadnih usodnih ljubezenskih zgodb. Izberi dve, ki sta te najbolj pretresli, ju na kratko obnovi in poišči njuno sporočilo. Zgodbi primerjaj in ugotovi kako vplivata na Elico. Opiši Eličino doživljanje ljubezni in na kratko predstavi njeno zakonsko in izven-zakonsko zvezo. Opredeli se do njenega ljubezenskega ravnanja ter komentiraj zaključek romana.

Človek, ko potuje skozi življenje, se srečuje z različnimi ljudmi in vsak izmed njih ima svojo ljubezensko zgodbo. Te zgodbe na nas vplivajo, saj so nam različni pari lahko vzor prave ljubezni in nas s tem poučijo, kaj pomeni nekoga zares imeti rad.

Elica Sreš, glavna oseba romana Ločil bom peno od valov, se je v mestu srečevala z različnimi ljudmi in spoznavala njihove ljubezenske zgodbe. Najbolj pretresljivi zgodbi sta bili ljubezenska zgodba Gite in Simona Lendharta ter Ivanovega deda Julijana in grofične Katarine.

Elica že v prvi noveli zanosi z Ivanom. Ivan je ves presrečen nad to novico in Elici pove, da bo otroku, če bo deček, ime Julijan. Tako je bilo namrečime Ivanovemu dedu. Ivan nato Elici pove (ljubezensko) zgodbo o njegovem dedu. Ded Julijan je bil mlad pesnik na beltinskem gradu. Tam je spoznal grofično Katarino, ki ga je povsem očarala. O njej je tako pisal pesmi, katere je grofični Katarini na skrivaj pokazal grof Stadion. Katarina je bila navdušena nad njimi in se je nekega večera prišla zahvaliti pesniku za tako lepe pesmi. Od takrat naprej pa se je tudi začelo njuno skrivnostno razmerje. A ta močna ljubezen, ki je bila med Julijanom in Katarino, ni dolgo ostala skrivna in mladega pesnika so pretepli in izgnali iz gradu. Prav tako pa je Julijan dobil prepoved, da kadarkoli stopi na levi breg Mure. Tako je Ivanov ded dolgo časa taval ob desnem bregu in upal, da bo še kdaj ugledal ljubezen njegovega življenja. Na žalost se to ni nikoli zgodilo in Julijan je kmalu izvedel, da se je grofična Katarina poročila. Po njeni poroki je bil tako zelo potr, da ni več napisal nobene pesmi. Tako je šel v neko vas in si našel žensko s katero se je kasneje poročil in imel sina Ivana Spranskega.

Elica ne razume zakaj ji je Ivan povedal to zgodbo in meni, da lahko nakazuje nekaj slabega. Meni se zdi, da ta zgodba prikaže socialne razlike tistega časa in pomanjkanje svobode, ki so jo mladi imeli pri izbiranju moža/ žene. S to zgodbo se vidi kako pomembna je bila socialna razlika v tistem času. Sporočilo te zgodbe pa sem razumela, da družba ne bo nikoli sprejela tvoje ljubezni in da jo bo hotela uničiti, ko to ne bo po njihovi morali in načelih. Zato je najbolje, da se na mnenje družbe ne oziramo in živimo življenje in ljubezen na tak način kot sami mislimo, da je najboljše in prav. Ljubezenska zgodba deda Julijana pa se tudi zelo močno navezuje na zgodbo Gite in Simona.

Gospa Gita je bila ena izmed Eličinih prijateljic v Soboti. Elica je bila zelo navezana nanjo ter na njeno življenjsko zgodbo. Gita se je namreč brez očetovega dovoljenja poročila z glasbenikom Simonom Lendhartom. Od hiše so jo zato napodili in jo zaničevali, ker se je hči peka poročila z ubogim vaškim glasbenikom. Ljubezen med Gito in Simonom je bila tako močna, da sta bila vzgled

celemu mestu. Zato lahko razumemo, zakaj ju je tudi Elica občudovala; imela sta namreč tako ljubezen, po kateri je ona sama hrepenela in si je želela, prav tako pa sta živela skromno življenje z glasbo, ki je bilo Elici privlačno. Usoda Gite in Simona je bila zelo tragična in z njima je trpela cela Sobota. Gitin oče je namreč za maščevanje šel do tamkajšnjega uradnika in uredil, da je bil Simon Lendhart poslan v vojsko. Cela Sobota je vedela, da tako nežen glasbenik, kot je bil Simon, ne bo nikoli preživel vojne. Simona je novica o vojski tako zelo prizadela, da je vzel vse premoženje in preživel cel dan v kavarni ter igral klavir. Njegova žena Gita je bila prav tako pretresena in potrta. Elica je bila edina od Gitinih prijateljic, ki ji je želela pomagati in nekaj narediti, da bi preprečili Simonov odhod. A bilo je prepozno in nič več se ni dalo narediti. Simona so sredi noči zaprli zaradi nereda, ki ga je povzročil v mestu, in je odšel v vojsko, ne da bi se lahko poslovila z Gito. Gita je bila zelo žalostna, in ko je bilo konec vojne, je odšla iz Sobote in iskala Simonovo truplo. Na koncu romana se je vrnila s skromno krsto v Soboto, kjer so pokopali Simona. Njuno zgodba je tako bila najbolj tragična in pretresljiva.

V tej ljubezenski zgodbi je socialna razlika še bolj vidna. Prav tako pa vidimo kako strogi, ozkosrčni in kruti so bili starši Gite. Zato je ta zgodba ima podobno sporočilo Julijanovi zgodbi; ljudje bodo vedno hoteli uničiti tvojo ljubezen in srečo. Prav tako pa nosi močno sporočilo vsem staršem, ki ne dopuščajo svojim otrokom nobene svobode in ki so nevoščljivi do njih. Še posebej pa nas lahko opozori o problemu dogovorjene poroke, ki jena žalost še vedno v velikem številu navzoča na tem svetu.

Ti dve ljubezenski zgodbi, ki sta me najbolj pretresli, sta si zelo podobni. V obeh primerih družba nasprotuje ljubezenskemu razmerju in glavni razlog tega je socialna razlika. Prav tako pa imata oba para neverjetno ljubezen, katero Elica tako zelo občuduje in hrepeni po njej. Obe zgodbi vplivata na Eličino življenje, saj spozna, da njen zakon ne temelji na ljubezni. Gitina zgodba ji je bližje kot zgodba Ivanovega deda, kar je povsem razumljivo, saj je Elica Gito zelo dobro poznala, med tem ko je za Ivanovo družino komaj kaj vedela.

Elica je imela tudi svojo ljubezensko zgodbo, ki je bila nekaj posebnega in drugačna Gitini in Julijanovi. Mlada se je poročila s starejšim moškim Ivanom. V zakonu ni bila srečna, kljub temu, da si je lahko sama izbrala moža in jo mama ni nikdar prisilila v to. Njena nesreča je bila posledica karakterja moža, ki je bil popoln materialist in se je z Elico poročil iz enega samega razloga; da mu je rodila potomca. Njej ni nikoli izkazoval globoke ljubezni in nista imela pomembnih pogovorov. Njuni odnosi so se po poroki zelo poslabšali in med njima ni bilo več nobenega zaupanja in ljubezni. Ivan se Elici zlaže o svoji prvi ženi in ko ta postane nevarna, jo tudi ubije. Prav tako med njima zraste sovražstvo, saj ji ta določi osebne stražarja Andija, da jo nadzoruje in nikamor ne hodi sama. Andi tako predstavlja Ivanovo senco in Elica se ga zato izogiba. Kmalu pa je morala s svojim stražarjem spregovoriti, ker se njen sin Julijan želel igrati po mestu. Ko Elica prvič spregovori z Andijem, jo preseneti njegov deški obraz in začuti, da je dober človek. Elica se kmalu naveže na Andija, saj ima ta podoben pogled na svet kot ona. Andi je prav tako navezan na naravo in svobodo, kot je Elica in to ju povezuje. Elica se v naravi preda Andiju, najprej se mu pokaže gola po tem, ko se okopa v reki

Muri, nekaj dni za tem, pa se z njim tudi ljubi na travniku. Tako začne Elica varati Ivana, med njo in Andijem pa zraste močna ljubezen, po kateri je Elica tako hrepenela. Andi je imel vse lastnosti katere je pogrešala pri Ivanu in je tako zapolnjeval to praznoto v njenem zakonu. Elica in Andi sta se vse bolj pogosto shajala. Hodila sta skupaj jahat in zjutraj, po tem ko je Ivan odšel v službo, se je Elica napotila v Andijevo sobo. Nekega dne, ko se je Elica vračala iz Andijeve sobe, jo je opazi njena »hišna« Rosa. Elica se zave, da bo Rosa povedala za to razmerje Ivanu. Naslednjega jutra so žandarji odpeljali Andija in za njim ni bilo nobenega sledu. Elica postane zelo žalostna in pogreša Andija. Nekaj dni za tem pa ji Jenő Forgas, njen hlevar, pove, da je Andi živ in da ji lahko omogoči, da pobegne z njim. Roman se konča tako, da Elica pobegne z Andijem v neznano in za sabo pusti vso njeno družino in prijatelje.

Z Eličinim ljubezenskim ravnanjem se ne strinjam. Zdi se mi, da prehitro obupa nad zakonom in se ne trudi, da bi rešila probleme med njo in Ivanom. Če bi bila na njenem mestu, bi se z Ivanom več pogovarjala in bi mu povedala, kaj me moti in kako se počutim v zakonu. Elica pa nikoli ne vzame te iniciative in tudi ne začne nobenega pogovora z Ivanom. Zato je tudi razumljivo zakaj njun zakon propade, saj kjer ni pogovora so težave. Ko so v zakonu ali pa kadarkoli v življenju težave ljudje bežimo stran od njih in prav tako beži stran Elica. Andi se v njenem domu pojavi ob pravem času, saj je Elica čisto obupana nad svojim možem in ga sodi in obtožuje za probleme v njunem zakonu. Andi ima vse lastnosti, katere pri Ivanu pogrešamo in se nam privlači. Zato tudi Elicaravnatako, kot to pričakujemo in kot je za današnjo družbo zelo tipično; preda se Andiju in zapusti svojega moža in s tem prekrije svoje zakonske probleme in zapolni praznoto. To njeno dejanje se mi zdi zelo moralno šibko, kar pa razumem, saj okoli sebe ni imela zares nobene osebe, s katero bi se lahko pogovarjala o problemih in katera bi ji lahko svetovala, kako ravnati v težkih situacijah.

Konec romana mi je bil všeč, saj je napetost zgodbe narastla. Ko se Elica odloči, da bo pobegnila skupaj z Andijem v neznano, za sabo pusti svojega sina Julijana. Kljub temu ta pobeg ni nepremišljen. Elica pred pobegom ne ve, ali naj s sabo vzame Julijana. Ko premišljuje, se zave, da je Ivan celo življenje vse počel za svojega sina in da mu Julijan pomeni vse. Ve, da če bi pobegnila z njim, bi ga Ivan iskal, dokler ga ne bi našel. Prav tako se zave, da če vzame Julijana s sabo, ga popelje v negotovost. Zanj ne bo imela nič priskrbljeno; nobene izobrazbe, denarja, doma ... Zaradi tega se odloči, da je bolje pobegniti brez Julijana. Njeno ravnanje je bilo tako zelo dobro premišljeno in mislim, da se je prav odločila. Če bi bila jaz na njenem mestu ne vem če bi tako storila, saj je njeno ravnanje imelo posledice. Ivan je pogrešal Elico in blodil ob reki, saj ga je njen pobeg prizadel. Prav tako je Julijan celo življenje pogrešal svojo mamo in ji šele po dolgem času odpustil. Otrok pri odraščanju rabi očeta in mamo, da ga vzgajata in ga imata rada. V tem primeru je Julijan odrasel le ob očetu in Rosi, ki ga je sicer vzgajala in ljubila kot lastnega otroka. Vseeno se mi zdi, da je odraščanje ob »hišni« zelo drugačne kot odraščanje ob mami. Če bi bila na Eličinem mestu, ne bi pobegnila, vendar bi vztrajala in se trudila, da bi moj zakon postal močen in da bi se z možem ponovno povezala. Zato je treba imet zelo močno moralo in duševno podporo, katere na žalost nima vsak človek. Zato tudi razumem njeno dejanje in mislim, da ni storila velike napake. Ravnala je tako kot je mislila, da je za vse najbolje in s tem ni želela nobenemu storiti nič hudega.

Roman Ločil bom peno od valov je tako ljubezenski roman. V njem najdemo veliko različnih ljubezenskih zgodb, od katerih sta mi bili najbolj pretresljivi zgodbi o Giti in Simonu ter o Ivanovem dedu Julijanu in Katarini. Te zgodbe predstavljajo nesvobodo mladih pri izbiranju partnerja ter vpliv socialne razlike in družbe na njihova razmerja. Prav tako vplivajo na Elico, saj ji pokažejo kaj je zares prava ljubezen. Osrednja ljubezenska zgodba romana, ki je zgodba Elice Sreš, je prav tako zanimiva in izpostavi motiv varanja. Eličinega ravnanja ne podpiram, vendar pa razumem, zakaj je varala svojega moža. Konec romana je zelo napet in zanimiv, vendar se tudi s tem pobegom ne strinjam. Zdi se mi pomembno, da se človek vsaj malo trudi, da mu zveza uspe in da ne obupa kar takoj, ter da ne beži stran od problemov temveč, da se z njimi sooča in jih premaguje. Zato sem do Elice kritična a kljub vsemu razumem zakaj je pobegnila in mislim, da njen pobeg ni bil slabo dejanje. Roman tako vsekakor prikazuje zelo tipične ljubezenske zgodbe, ki so zelo predvidljive. Vendar pa tudi izpostavi močna moralna vprašanja.